

С. Рекох ти, тащò Божествò то сотвори за себе си человекство, то, коє то и пострада: вєше же тбй Исѣсз Христѣсз ѿ чиста та крѣвь Дѣвы и Бѣы, коѡ то є ѿ сѣме то Давїдово: Бєзз мѣжеско смѣшенїе произлезнà, коїто вєше єдинз изз двà по кочеловкченїю. И человекство то мѡ оубо, всїчко що имамз а, имаше го, òскєнь грѣхà: Божествò то мѡ же, всїчко що имаше Оцз Бгз, имаше го, òскєнь нерождєнїе то. Нерождєнз бо єсть Бгз, а слòво то нєгоко рождєнно. Коєто Божествò и человекство вз єдина ѡпостась се слàгатз. Понєже нєгова та плòть (тѣло) не посѣлсе, но слòво то Бжїє вмѣсто сѣме вз ложеснà та Дѣвическа сосырїсе вз плòть, и ни мálкш се не превратї, ни премєнї вз Божествò то, си: понєже є непревратно Божествò то, и непремѣнно. И понєже рекохмє, защò Божествò то си создàде человекство то, за да пожикє сз человекцы те. Дѣма Исàїа за тока: тàкш глагòлетз Гдѣ Бгз стѣий Иїлевз создàвый єгò, сотворївый градѣшам. Сїрѣчь на нòва та благодàть тàинства та. Азз возстàвихз єгò сз прàвдою царà, и всї пòтїє єгò прàвы, сїрѣчь Хрѣтòвы те. Сєй созїждетз градз мбй, сїрѣчь собòрна та цєрква: и пленєнїє людєй моїхз возвратїтз: сїрѣчь ѿ прелѣстьтà, и ровєствò то дїаволско, нє сз цѣнà, нїсз дàровє, речє Гдѣ Саваўдз, но сз Божєственна та си сїла. И слѣшай покòрєнїе то їзычєско: Тàкш глагòлетз Гдѣ Саваўдз: Оутрòдїса єгупетз, сїрѣчь работї на прелєстьтà: и кѣпли єдїшпскїа, и Саваїмстїи мѣжи высòцыи кз тебѣ прєйдутз, сїрѣчь ще повѣрѣватз, и тебѣ вѣдуть рабї, и вз слѣдъ тебє пбїдуть свàзани оубами рччнїими. Знаменѣва подтвєрждєнїе то на покòрєнїе то їмз: и прєйдутз кз тебѣ, и покòбнатса тебѣ, сїрѣчь зарàдї вѣрата дѣма, и вз тебѣ помòлатса: їкш вз тебѣ Бгз єсть: сїрѣчь вз человекство то мѡ: ты бо єси Бгз, и нѣсть рàзкѣ тебє: и защò то мѡ є слòво то Бжїє їстинно, нєлòжнш дѣма прорòкз о: Ты бо єси Бгз, и не вїдѣхомз, сїрѣчь не знàлхмє, чє смє были вз прелѣщєнїє то їдолско. Ты єси Бгз Ісраїлевз: и àкò да си се и воплотїлз, не тє прїєматз: нò ты єси спàсз. Пòслѣ пàкь дѣма тàкà зарàдї òнїа що не повѣрѣвãха: Постыдàтса, и посрàматса всї протївацїїиса ємò: кòлкш то ѿ насз їзычнїцы те, тòлкш и ѿ насз єврєє те: пбїдуть, речє, вз стòдѣ: а кой? тїи дєто се òчѣждїхà ѿ їстина та катò нєвѣрни [Ис. мє. ст. аї. до зї.] Чѣшз ли, ѿ єрвãнє, що дѣма прорòкз о? какòвз ѿговòрз ще дàдєшз за тыã дѣмы, да лї лѣже, илї ѿ оустà Бжїа дѣма?

єр. Не вѣди, токà да се намєри, чє дѣма прорòкз о тàкà, какòто го дѣмашз ты, нò мнїмз, òще да не є дошєлз òнай, а на своє то си врєме ще дбїдє.

С. Ты си катò змїл та, защò òнà, когà а нєкой гòни, и вїє, всїчка та си снàга (тѣло) предàва òномòва, дєто а вїє, сàмш лòкãва та своѡ главà не предàка: тàкà прàвишз и ты: и ѿ злòкѣрїє то си, ѿвѣргашсе ѿ єдинорòднаго сїна Бжїа: защò да лї азз не знàмз, чє те оувѣрѣватз показàнїа та прорòбчєски, но не щєшз да дбїдєшз оу їстина та: защò ѿ мнòгѡ врєме вкорєнїлсе злїй о